

Baade ved Kjøbet og ved Salget og ved den Maade, hvorpaa man prioriterer, kommer der altsaa Tab for Statskassen. I 1869—70 affikre man faaledes to Beløb, c. 27,000 Kr. og c. 17,000 Kr. eller over 44,000 Kroner, som af Prioritetsgjælden tabtes ved Overtagelse af to Plantager. Senere, Aaret efter, folgte man disse samme Plantager, og da vandt man noget af Tabet tilbage, c. 8,000 Kr. — det var altsaa forholdsvis heldigt — men i 1870 kjøbte man en Plantage for 31,000 Kr., men maatte da tabe af sin Prioritet 60,000 Kr. Det var ikke paa St. Croix, men paa St. Jan, men jeg nævner det dog som et Exempel. Aaret efter folgte man den samme Plantage og tabte atter 8,500 Kr. Altsaa tabte man i to Aar for denne Plantages Vedkommende, eller man affikre til usikre Fordringer, som siden gaa i Havet, 69,054 Kr. paa en Eiendom, der fidsste Gang folgtes for 23,000 Kroner. I 1870—71 folgte Staten en Plantage for 200,000 Kr., og der tabtes da 46,000 Kr. af den indstaaende Statsprioritet. Men jeg kommer siden til denne Eiendoms Stilling. Jeg skal altsaa opsætte at omtale, hvad man siden har risikeret ved denne Eiendom under den nuværende Eier. Samme Aar, det var 1871—72, tabte man en Del af 1ste Prioritet i en Eiendom paa St. Croix, 12,000 Kr., og man tabte samme Aar hele Prioriteten, 21,000 Kr., ved Salg af to Plantager, der dyrkedes sammen. Man maatte altsaa affikre i 1872—73 i Tab i Prioriteter 33,148 Kroner. Senere i 1873—74 tabte man 7,600 Kr., ogsaa ved Salg af en Eiendom, hvori man havde Prioritet. I 1875—76 affikre man paa de aldeles usikre Fordringer — Noget, som der altsaa ikke ligger stor Bægt paa, de gaa i Havet alligevel — 43,000 Kr. 1876—77 var et meget rigt Aar i den Retning under Nil; da maatte Staten tilkøbe sig Sion Farm og Peters Nest, to forbundne Plantager, for § 15, faaledes som nævnt af den erede Finantsminister, et billigt Kjøb for en Eiendom paa c. 700 Td. Land; men der er nogle Dager derved, faaledes, som nævnt af den erede Udvøer, udgjorde de paaløbende Administrations- Realkaffations- og andre Omkostninger ved Eiendommens Overdragelse, § 29,624, saa at det Hele blev ført til Bogs for § 29,639 eller 118,557 Kr. Og endnu ere vi ikke færdige dermed; thi Prioriteten, som indstod i Eiendommen, og som vi tabte, beløb sig til ikke mindre end 208,000 Kr., som fra denne Eiendom gif over paa Kontoen: Aldeles usikre Fordringer, og samme Aar førte man af Renterestancer fra tidligere Aar over til usikre Fordringer 55,000 Kr., saa at der altsaa den Gang blev opført som Tab i Regnskabet 263,081 Kr. Det var 1876—77, og jeg skal sje til, at fra usikre Fordringer og ud i Havet gif samme Aar under Form af Afvikring som uerholdelige 185,000 Kr. De aldeles usikre Fordringer, som ikke maa forvegles med

Kontoen: Renteberende Fordringer, der findes opførte paa Finantsloven under §§ 3 og 10, var faaledes den 31te Marts 1877: 1,041,473 Kr. Denne Konto er nu imidlertid paa en Liste, vi have, opført med 591,000 Kr., og der er altsaa den meget betydelige Forskjel af c. 1/2 Million. Nu kan dette hidrøre fra, at en Del af de aldeles usikre Fordringer i Bestindien vedkomme St. Thomas og St. Jan — og det er tvivlsomt, om Meget deraf vedrører dem —; men det kan ogsaa hidrøre fra, at der i disse 1 1/2 Aar er affikret som uerholdeligt meget betydelige Beløb, da Regnskabet ikke omfatter denne Konto, men kun Statsrevisionens Beretning. Jeg nævner dette kun, skjøndt jeg ikke lægger stor Bægt paa Forskjellen mellem usikre Fordringer og uerholdelige Fordringer, om end der dog altid kommer Noget ind ved de første. Jeg kommer nu til et andet Forhold; men forinden vil jeg dog sige, at det med Hensyn til disse Aar vil ses, at vi have havt meget betydeligt Tab, og det kan aabenbart ikke undgaaes, naar vi skulle følge det System, som den erede Finantsminister i sit Telegram fra Guvernøren fremdeles vil, vi skulle følge. Altsaa for at vedde Prioriteter skulle vi taale, at Renten bliver udækket — og i mange Aar have vi desuden saa godt som Intet faaet ind af de stipulerede Udtrag — saa at Renterestancerne den 31te Marts 1878 ere løbne op til 88,000 Kr. foruden de fornævnte 55,000 Kr., som ere gaaede over til usikre Fordringer og kunne betragtes som tabte. Det maa vi altsaa taale, og dernæst maa vi ogsaa finde os i, at Eiendommen kommer under Administration, idet den venter paa en Kjøber; men naar jeg da ser disse Transaktioner — i Reglen er det Fallitboer, stundom Dødsboer, og der er altid Mellemrum, hvor Eiendommene have været undergivne Administration — siger jeg, at det er fortræffelige Tilstande for dem, der have Gebyrer, og for Prokuratorerne. Jeg veed ikke, om Embedsmændene i Bestindien have Gebyr under Administrations- og Skifteforhold, eller om de indflyde i Kolonialkassen; men jeg siger, at saadanne Tilstande, hvorunder en stor Del af det regjerede Land er under Opbud og jevnlig Eierkifte, hvor der tabes en Del Penge, men alligevel skabes Penge til Administration og beslige, ere udmærkede for Skifteforvalter og Prokuratorer, om end ikke udmærkede til at fremme et Lands Opkomst. Maa ske jeg endnu, da jeg taler om disse Tab ved en af de Eiendomme, hvor vi have Prioriteter — jeg skal ikke navne selve Eiendommen — maa tilføje, at ved denne samme Eiendom mistede vi et meget betydeligt Beløb i 1859, idet der er opført blandt usikre Fordringer som knyttet til den Mand, der den Gang afstod Eiendommen, 280,000 Kr. Det var en afstød Kammerherre. Jeg skjønner ikke rettere, end at Eiendommen blev solgt for 90,000 Kr.; vi reddede i alt Fald ikke mere af